

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. szeptember 9-én

a C-292/02. sz. (Finanzgericht Düsseldorf előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Meiland Azewijn BV kontra Hauptzollamt Duisburg ügyben ⁽¹⁾

(Jövedéki adó – Mezőgazdasági munkákra felhasznált ásványi olajok – 92/81/EGK irányelv – 8a. cikk – Szabad forgalomba bocsátó tagállam által alkalmazott jelölőanyag – A jelölőanyag tilalma a felhasználás tagállamában – 95/60/EK irányelv)

(2004/C 262/06)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-292/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Düsseldorf Németország a Bírósághoz 2002. augusztus 13-án érkezett, 2002. augusztus 6-i végzésével az előtte a Meiland Azewijn BV és Hauptzollamt Duisburg között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann a tanács elnöke, S. von Bahr, (előadó) R. Silva de Lapuerta bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: Múgica Arzamendi, 2004. szeptember 9-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Az ásványi olajok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i 92/81/EGK tanácsi irányelv 8a. cikkének (1) bekezdését, amelyet módosított az 1994. december 22-i 94/74/EK tanácsi irányelv, úgy kell értelmezni, hogy az megtiltja a tagállamoknak a jövedéki adó alkalmazását az ásványi olajra, akár jelölőanyaggal ellátott akár nem, amelyet egy haszongépjármű, nevezetesen egy mezőgazdasági gép szabvány-üzemanyagtartályában tárolnak és üzemanyagként nem csak a jármű hajtásához, hanem más célra, úgymint mezőgazdasági munkákra, is felhasználnak, amennyiben ezen ásványi olaj más tagállamban törvényesen került szabad forgalomba.

2) A módosított 92/81 irányelv 8a. cikkének (1) bekezdésében foglalt tilalomra a magánszemélyek a tagállami bíróság előtt hivatkozhatnak, a tilalommal összeegyeztethetetlen nemzeti szabályozást megtámadása érdekében.

⁽¹⁾ HL C 261., 2002.10.26.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2004. szeptember 7-én

a C-319/02. sz. (a Korkein hallinto-oikeus által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem) ügyben: Petri Manninen ⁽¹⁾

(Jövedelemadó – Adójóváírás a finn társaságok által kifizetett osztalék után – Az EK 56. és az EK 58. cikke – Az adórendszer koherenciája)

(2004/C 262/07)

(Az eljárás nyelve: finn)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-319/02. sz. ügyben, a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Korkein hallinto-oikeus (Finnország) a Bírósághoz 2002. szeptember 12-én nyilvántartásba vett 2002. szeptember 10-i határozatával terjesztett elő az e bíróság előtt Petri Manninen által kezdeményezett eljárásban, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissochet és J. N. Cunha Rodrigues tanácselnökök, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr és K. Lenaerts (előadó) bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: L. Hewlett vezető tisztviselő, 2004. szeptember 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az EK 56. és az EK 58. cikkével ellentétes egy olyan szabályozás, amelynek értelmében az egyik tagállamban teljes körű adókötelezettség alá tartozó személy nem jogosult a részvénytársaságok által kifizetett osztalék utáni adójóváírásra, amennyiben az érintett társaságok székhelye nem ebben az államban található.

⁽¹⁾ HL C 274., 2002.11.9.